De betekenis van het leven: ras en natuur

David Myatt

Index

I De organische natuur van het nationaalsocialisme

I – I	Natuur en het nationaalsocialisme	4
I – II	De inwoner van de toekomst	5
I – III	De natuur, de mileubeweging en ras	6
I – IV	De organische samenleving van het nationaalsocialisme	8
I – V	Het volksorganisme	9
I – VI	Beschaving	11
I – VII	De principes en idealen van het nationaalsocialisme	12
I – VIII	Lotsbestemming	14

II Volk en Vaderland

II – I	Onze relatie met natuur	16
II – II	Het leven na de dood en de illusie van het eigene	19
II – III	Volk en vaderland: het creëren van een organische volkssamenleving	21

III Voorbij het egoïsme van het verleden

III – I	Een revolutionair manifest	24
III – II	Verdere leestips	26

Voor het eerst gepubliceerd in 1996 [107 JdF]

Nederlandse vertaling van "The Meaning of Life: Race and Nature" door David Myatt

I

De organische natuur van het nationaalsocialisme

I – I De natuur en het nationaalsocialisme

Tegenwoordig groeit het besef dat onze natuurlijke omgeving ernstig wordt bedreigd door ongebreidelde ontwikkeling en ongecontroleerde industrialisatie. Een zichtbaar gevolg van deze processen is de gestage achteruitgang van de kwaliteit van leven. De focus ligt steeds meer op materiële zaken, gedreven door een onverzadigbare drang naar consumptie. Deze drang – het streven naar een steeds hogere levensstandaard door het vergaren van materiële goederen en luxe – voedt de voortdurende cyclus van verstedelijking en industrialisatie.

In de ontwikkelde landen van de westerse wereld heeft deze ongeremde groei geleid tot de aanleg van steeds meer wegen, de uitbreiding van voorsteden, de bouw van omvangrijke woningprojecten en de oprichting van industriële en commerciële complexen. Afgelegen en ongerepte gebieden worden aangetast of volledig vernietigd. Het platteland wordt overspoeld door huizen, voertuigen en infrastructuur die de natuurlijke rust verstoren. Overal krijgen menselijke activiteiten voorrang boven de natuur. Winst en materiële vooruitgang worden belangrijker geacht dan het behoud van ecosystemen en biodiversiteit.

In Europa, bijvoorbeeld, worden bossen gekapt en het platteland verwoest, vaak alleen om plaats te maken voor nieuwe wegen. Deze wegen dienen een steeds groter wordend aantal voertuigen die mensen sneller naar hun bestemming brengen in een eindeloze zoektocht naar zelfgenoegzaamheid en meer materiële luxe.

Door deze ontwikkelingen is het natuurlijke evenwicht dat vroegere samenlevingen met de natuur onderhielden grotendeels verloren gegaan. Traditionele gemeenschappen begrepen en waardeerden de natuur; zij zagen haar als iets heiligs en onvervangbaars. Ongerepte gebieden werden vaak beschouwd als heilige plekken, gewijd aan de goden – plaatsen waar het transcendente kon worden ervaren.

Vandaag de dag is dit spirituele bewustzijn grotendeels verloren gegaan, verdrongen door een oppervlakkige en destructieve jacht op rijkdom en persoonlijke zelfverwennerij. Het diepe respect voor de natuur, dat ooit de kern vormde van menselijke samenlevingen, heeft plaatsgemaakt voor een cultuur waarin materiële belangen alles overheersen.

I – II De inwoner van de toekomst

Veel mensen beseffen dat de huidige ontwikkelingen niet onverminderd kunnen doorgaan zonder dat er uiteindelijk een grote ramp plaatsvindt. Als deze ongecontroleerde groei aanhoudt, zullen slechts enkele ongerepte plekken overblijven waar de natuur nog echt kan worden ervaren. Zelfs deze plekken zullen waarschijnlijk overspoeld worden door mensen die proberen te ontsnappen aan de stedelijke en industriële leegte van hun dagelijks leven. Tegelijkertijd zullen de sociale problemen die met deze groei gepaard gaan, alleen maar toenemen.

Als deze onverzadigbare jacht op materialisme en zelfgenoegzaamheid niet stopt, zal onze westerse wereld – en waarschijnlijk de rest van de wereld – veranderen in een onmenselijke plek. Het zal een samenleving worden gekenmerkt door constante sociale onrust en een verlies van alles wat menselijk en waardevol is. Wat ons menselijk maakt, is ons bewustzijn van onze plaats binnen het grotere geheel van de natuur. Dat bewustzijn geeft ons perspectief en diepgang: een besef dat we, als individuen, verbonden zijn met zowel het verleden als de toekomst, en dat we de natuur nodig hebben als onze schepper en voedster. Zij is de bron van ons welzijn, van wie wij volledig afhankelijk zijn, en zij verdient ons respect, zo niet onze eerbied.

Als de huidige koers wordt voortgezet en de natuur blijft worden verwoest, zal er een nieuw soort mens ontstaan. Dit zal de verstedelijkte inwoner zijn: iemand die geen weet heeft van de wilde, ongerepte natuur en haar daarom niet kan respecteren of waarderen. Deze mens zal geen echt perspectief hebben op het leven en zal vervallen in ijdelheid, arrogantie, zwakte en zelfgenoegzaamheid, verslaafd aan persoonlijke genoegens. Zijn enige contact met de natuur zal beperkt zijn tot de kunstmatige en steriele "natuur" van aangelegde parken, agrarische monoculturen en strak gemaaide paden.

Het leven van deze inwoner zal draaien om constante afleiding: muziek, entertainment, en misschien wat werk in een afgesloten ruimte. Deze persoon zal zich thuis voelen in steden, voertuigen, gebouwen en andere kunstmatige omgevingen, maar zich ongemakkelijk voelen in wat er nog over is van de echte, ongetemde natuur. Vrije tijd zal worden besteed aan georganiseerde spelletjes, sporten of "spannende" activiteiten die slechts een illusie van avontuur bieden. Stilte, rust en echte confrontaties met de natuurlijke elementen zullen worden gemeden. Zelfs lichaamsbeweging zal beperkt blijven tot inspanningen in sportscholen of andere gecontroleerde omgevingen.

De zorgen van deze verstedelijkte mens zullen grotendeels individueel en oppervlakkig zijn, of abstract en opgelegd door de internationale commerciële en politieke machten die steeds meer controle over de wereld zullen uitoefenen. Zonder het zelf te beseffen, zal deze inwoner worden geleid en verzorgd door deze machten, vanaf de wieg tot het graf. Uiteindelijk zal de wereld verworden tot een gigantisch, kunstmatig "themapark", ontworpen om deze inwoners tevreden, gevoed en dociel te houden. Ze zullen dienen als de arbeiders die het onnatuurlijke systeem draaiende houden, terwijl ze zelf onwetend blijven over hun afhankelijkheid en gebrek aan echte vrijheid.

I – III De natuur, de milieubeweging en ras

Veel mensen begrijpen dat de huidige koers niet duurzaam is en vrezen voor de rampen die ons te wachten staan als er niets verandert. Deze zorgen hebben geleid tot de opkomst van een nieuwe milieubeweging, geworteld in het streven naar oplossingen voor de ecologische uitdagingen van onze tijd. Hoewel deze beweging vaak goedbedoeld is, schiet zij tekort in haar fundamentele begrip van de natuur. Door een cruciaal aspect van de natuur over het hoofd te zien, blijven haar voorgestelde oplossingen onvolledig en vaak contraproductief, omdat ze onbewust "tegen de natuur" inwerken en meer problemen veroorzaken dan ze oplossen.

De eerste stap in het aanpakken van de huidige ecologische crisis ligt bij onszelf: bij het begrijpen van de aard van de menselijke soort en onze relatie tot de natuur. Pas wanneer we onszelf en onze plaats binnen de natuur volledig begrijpen, kunnen we in harmonie met haar werken. Zo kunnen we een evenwichtige, natuurlijke wereld scheppen waarin de natuur wordt hersteld, soorten worden gerespecteerd en beschermd, en deze soorten zich in hun eigen tempo kunnen blijven ontwikkelen. Wat vaak over het hoofd wordt gezien, is het besef dat wij als soort niet boven de natuur staan, maar een integraal onderdeel ervan zijn. Onze evolutie is afhankelijk van de natuur, en ons voortbestaan en verdere ontwikkeling vereisen dat we in overeenstemming handelen met haar wetten en processen.

De meeste milieubewegingen richten zich op het behoud van biodiversiteit, wat zeker belangrijk is. Maar er wordt zelden erkend dat de menselijke soort zelf ook divers is. Onze vele rassen, culturen en beschavingen zijn net zozeer producten van de natuur als andere levensvormen, en verdienen daarom hetzelfde respect en dezelfde bescherming. De natuur werkt om diversiteit te creëren, en onze unieke rassen en culturen zijn het resultaat van eeuwenlange evolutie. Ze zijn wat ons als individuen onderscheidt en maakt tot wie we zijn.

Wanneer we handelen om ons eigen ras en onze cultuur te behouden en te laten floreren, handelen we in overeenstemming met de natuur en tonen we respect voor haar. Maar als we deze diversiteit ondermijnen of vernietigen – door bijvoorbeeld rassenvermenging te bevorderen of multiraciale samenlevingen te creëren – handelen we tegen de natuur. We plaatsen onszelf arrogant boven haar en negeren de lessen die zij ons leert. Het is even destructief als de achteloze vernietiging van een diersoort of een ecosysteem uit onwetendheid of hebzucht.

De fout van veel milieubewegingen is de overtuiging dat de mens op de een of andere manier niet gebonden is aan de wetten van de natuur. Dit is een misvatting die voortkomt uit onwetendheid en kortzichtigheid. In plaats van de diversiteit en uniciteit van onze rassen en culturen te ondermijnen, zouden we die moeten koesteren en vieren. We zouden moeten streven naar sociale, politieke en ecologische omstandigheden die deze diversiteit ondersteunen en versterken.

Onze unieke rassen en culturen worden net zo bedreigd door globalisering, hebzucht en onwetendheid als vele diersoorten en ecosystemen. Ze verdienen dezelfde inspanningen voor behoud en bescherming. Alleen door een diep en rationeel begrip van onze plaats in het grotere geheel van de natuur kunnen we een harmonieuze samenleving creëren waarin alle natuurlijke creaties – van dieren en planten tot culturen en beschavingen – gerespecteerd worden en zich kunnen blijven ontwikkelen.

Onze planeet is uniek in haar rijkdom aan leven en diversiteit, en deze kwaliteiten zouden gewaardeerd moeten worden. Het nationaalsocialisme biedt een filosofisch kader dat dit begrip ondersteunt. Het benadrukt het belang van natuurlijke creaties zoals ras en individuele eigenschappen, en biedt een blauwdruk voor een samenleving die deze waarden respecteert en versterkt.

Een nationaalsocialistische samenleving is een organische samenleving die de natuur eert en haar balans en schoonheid weerspiegelt in menselijke en sociale structuren. In contrast hiermee worden andere samenlevingen beschouwd als abstract en onnatuurlijk, zonder respect voor de wetten van de natuur. Een dergelijke organische samenleving is niet alleen een weerspiegeling van natuurlijke wetten, maar ook een essentieel hulpmiddel om de harmonie en balans te herstellen die de mens in zijn arrogantie en onwetendheid heeft verstoord.

I – IV De organische samenleving van het nationaalsocialisme

Het fundamentele verschil tussen de volksgemeenschap die voortkomt uit de idealen van het nationaalsocialisme en alle andere moderne samenlevingen – of deze nu zijn gebaseerd op marxisme, kapitalisme, multiraciaal socialisme, liberalisme of parlementaire "democratie" – ligt in hun wezenlijke aard. Een nationaalsocialistische samenleving, of *Reich*, is een organische samenleving die de wetten van de natuur weerspiegelt en belichaamt. Zo'n samenleving is natuurlijk, gezond en gericht op evolutionaire vooruitgang. Alle andere moderne samenlevingen daarentegen zijn:

1. **Gebaseerd op kunstmatige abstracties** – ideeën die losstaan van de natuurlijke orde en daardoor onnatuurlijke, niet-organische samenlevingen creëren.
2. **Geïnfecteerd door abstracte concepten** – deze concepten hebben de natuurlijke balans en gezondheid van organische samenlevingen ondermijnd, waardoor deze uiteindelijk ziek worden en sterven.

Als gevolg hiervan zijn alle andere moderne samenlevingen levenloos, zonder ziel en tegengesteld aan evolutionaire vooruitgang. Ze missen de harmonie en vitaliteit die nodig zijn voor de voortdurende ontwikkeling van mens en gemeenschap.

Een van de twee fundamentele doelen van het nationaalsocialisme is het creëren van een nieuw type samenleving door middel van een revolutionaire transformatie: het praktisch toepassen van zijn idealen. Dit nieuwe type samenleving, het *Reich*, biedt een omgeving waarin individuen kunnen groeien en zich volledig kunnen ontplooien. Het ondersteunt niet alleen de evolutie van het individu, maar versterkt ook de gemeenschap als geheel.

Meer nog, de bestaansreden van een dergelijke samenleving is precies dit: het voortzetten van de opwaartse ontwikkeling van de mensheid. Door deze ontwikkeling te bevorderen, streeft het nationaalsocialisme naar de creatie van een nieuw, hoger type mens – een mens die verder gaat dan de huidige mogelijkheden en beperkingen. Het realiseren van dit nieuwe mensentype is het tweede fundamentele doel van het nationaalsocialisme.

I – V Het volksorganisme

Om levend of organisch te zijn, moet een samenleving het natuurlijke, levende organisme weerspiegelen dat een volksgemeenschap is. Zo'n gemeenschap is gebonden door banden van bloed en een gedeelde cultuur of erfgoed. Alleen een dergelijke raciale of etnische gemeenschap kan echt levend zijn als een gezond natuurlijk organisme. Dit onderscheidende en unieke karakter is het resultaat van evolutie. In tegenstelling hiermee zijn andere vormen van "gemeenschap" – zoals de multiraciale samenlevingen van moderne staten – onnatuurlijke, kunstmatige constructies die per definitie niet-organisch zijn. Bovendien kunnen de abstracte ideeën die aan zulke samenlevingen ten grondslag liggen, een gezonde organische samenleving infecteren en uiteindelijk vernietigen. Dergelijke onnatuurlijke samenlevingen, of geïnfecteerde en zieke gemeenschappen, weerspiegelen niet de natuurlijke biologische en organische wetten die in de natuur worden aangetroffen, aangezien ze raciaal niet onderscheidend zijn.

Een levende samenleving heeft een biologisch imperatief – een bestemming en een ethos. Ze is onderworpen aan de wetten van de natuur, waaronder het cyclische patroon van geboorte, leven, dood en vernieuwing. Omdat een levende samenleving streeft naar groei, bloei en voortbestaan door voortplanting, ontwikkelt ze een eigen karakter en ethos, onderscheidend van andere. Ras en volk maken de natuur zichtbaar. Ras is de natuur in actie, gericht op het scheppen van diversiteit en onderscheid – het is evolutie in haar meest pure vorm.

De fundamentele waarheid over de menselijke natuur is dat we geen geïsoleerde individuen zijn. We zijn onderdeel van een uniek ras, een volksgemeenschap, en dragen in onszelf het organische ethos en de bestemming van dat ras. We maken deel uit van een supra-persoonlijk organisme dat duizenden jaren vóór ons heeft bestaan en dat duizenden jaren ná ons kan voortleven, mits wij bijdragen aan zijn unieke organische bestemming. Deze bestemming is te gedijen, te groeien, te evolueren en zich te ontwikkelen.

Wanneer we deze bestemming negeren – door niet met onze eigen soort, ons eigen volk, te paren, of door niet bij te dragen aan de ontwikkeling en welvaart van onze gemeenschap – ondermijnen we het voortbestaan van dit supra-persoonlijke organisme. Dit organisme, ons volk en ons ras, geeft betekenis aan ons leven. Ons doel is de groei, de evolutie en de bloei ervan te bevorderen. Wij leven voort na onze dood in dit organisme: in onze nakomelingen, onze daden, de aarde, de natuur en het vaderland waarin dit organisme leeft. Er is geen andere betekenis aan "leven na de dood" dan deze. Er is ook geen andere betekenis aan het leven. Alles wat daarvan afwijkt, is óf een illusie óf een verspilling van de mogelijkheden die het menselijke bestaan biedt. Wie dit begrijpt en naar deze kennis handelt, is werkelijk verlicht.

Onze menselijke natuur wordt gekenmerkt door ons bewustzijn van onszelf als afzonderlijke individuen. Dit bewustzijn is zowel een zegen als een gevaar. Het kan ons verleiden tot egoïsme en het najagen van persoonlijke genoegens en geluk, vaak ten koste van de bredere familie waartoe wij behoren: onze natuurlijke clan, stam of volk. Maar het biedt ons ook de mogelijkheid om ons bewust te ontwikkelen, om door een daad van wil bij te dragen aan de evolutie.

Hierdoor staan we als mensen voor een keuze. We kunnen ervoor kiezen om onwetend, ongeïnspireerd en egoïstisch te blijven, en de toekomst van ons volk te negeren. Of we kiezen

ervoor om ons volk te dienen, en daarmee ook onze eigen persoonlijke ontwikkeling te bevorderen. We kunnen egoïstisch leven en onze kans om na de dood voort te bestaan verspillen. Of we kunnen idealistisch en verlicht zijn, en na onze dood voortleven in de gemeenschap waaraan wij hebben bijgedragen.

We accepteren onze organische bestemming, of we vervallen tot betekenisloosheid. We aanvaarden onze verantwoordelijkheden en plichten als evoluerende mensen, of we weigeren die en blijven stil staan. Het is aan ons om te kiezen: blijven we trouw aan onze natuur en ons volk, of verliezen we onszelf in egoïsme en illusies?

I – VI Beschaving

Een hoger niveau van leven ontstaat wanneer individuen van dezelfde stam of hetzelfde volk samenwerken in het belang van het collectief. Dit houdt in dat zij het welzijn van hun gemeenschap boven hun persoonlijke belangen stellen. Alles wat goed en nobel is in het menselijke bestaan, vloeit voort uit dit idealisme.

In het verleden hebben mensen die ervoor kozen om samen te werken voor het welzijn van hun volk, soms beschavingen voortgebracht. Met andere woorden, zij hebben een hogere levensvorm gecreëerd dan die welke een eenvoudige stamgemeenschap kon voortbrengen. Beschavingen ontstaan wanneer nobele en creatieve individuen zich verenigen voor het gemeenschappelijke voordeel van hun volk. Daarbij tonen zij een collectieve, georganiseerde wil en belichamen zij orde en discipline. Deze collectieve wil weerspiegelt de bestemming van een beschaving. Het natuurlijke organische imperatief van het volk vormt zich door orde tot de bestemming van de beschaving, terwijl het ethos van het volk de kern wordt van de beschaving zelf. In zekere zin vertegenwoordigt een beschaving het hoogste type samenleving dat tot nu toe op aarde is ontstaan. Het is een evolutionaire sprong vooruit – een manifestatie van de natuur die zich voortdurend vernieuwt en hogere vormen van leven creëert. Tot op heden is het ontstaan en voortbestaan van beschavingen echter grotendeels instinctief geweest.

Wat het nationaalsocialisme doet, is dit beschavingsimperatief bewust maken. Het biedt de middelen om de essentie van beschaving te begrijpen, evenals het hogere leven dat eruit voortvloeit. Bovendien biedt het de mogelijkheid om dit hogere leven niet alleen voort te zetten, maar ook verder te ontwikkelen – om de evolutie voort te zetten en een nieuw ras van hogere wezens voort te brengen. Simpel gezegd, nationaalsocialisme is de georganiseerde, levende wil van een ras of volk, bewust begrepen en vrijwillig omarmd.

Met deze collectieve wil wordt het mogelijk om een nieuwe, hogere beschaving te creëren – een gezonde, groeiende en organische samenleving, geleid door nationaalsocialistische principes en idealen. Deze samenleving heeft een bewust begrepen imperatief, of bestemming. Aangezien een organische samenleving of rijk alleen kan worden opgebouwd door het praktisch toepassen van nationaalsocialistische idealen, is het essentieel om deze principes en idealen zorgvuldig te overwegen.

I – VII De principes en idealen van het nationaalsocialisme

De kernwaarden van het nationaalsocialisme zijn eer, loyaliteit en plicht. Een individu dat ernaar streeft deze idealen in zijn leven te belichamen, wordt een beter persoon dan iemand die dat nalaat. Deze waarden bevorderen persoonlijke uitmuntendheid en vormen de basis van wat het betekent om menselijk en beschaafd te zijn. Ze geven vorm aan individuen met een sterk karakter en een uitgesproken persoonlijkheid. In essentie weerspiegelen deze idealen het nobele idealisme van het nationaalsocialisme zelf: de inzet voor bovenpersoonlijke doelen en het stellen van hoge, verheven standaarden voor het individu.

Het centrale principe van het nationaalsocialisme is dat individuen de kracht bezitten om zichzelf en de wereld om hen heen te verbeteren door middel van een daad van wil. Dit principe benadrukt dat transformatie – zowel persoonlijk als maatschappelijk – mogelijk is wanneer een individu idealisme en wilskracht combineert om nobele doelen na te streven. Alleen door zelfdiscipline en idealisme kunnen individuen, gemeenschappen en beschavingen floreren, gezond blijven en evolueren. In de praktijk houdt dit in dat individuen de belangen van hun volk boven hun persoonlijke genoegens of geluk stellen.

Een persoon die weigert zichzelf te verbeteren of te veranderen door zijn wilskracht aan te spreken, wordt gezien als zwak en decadent. Er zijn volgens deze visie geen excuses voor slecht gedrag, zwakte of moreel verval: zodra een individu zich bewust wordt van de nobele idealen van het nationaalsocialisme, is het zijn verantwoordelijkheid om te veranderen. Deze verandering wordt beschouwd als de essentie van het mens-zijn.

Een nationaalsocialistische revolutie begint daarom bij een fundamentele verandering in het wereldbeeld en het gedrag van individuen. Het vereist dat mensen actief werken aan hun eigen transformatie door de idealen van eer, loyaliteit en plicht in hun dagelijks leven te integreren. Uit deze persoonlijke en innerlijke verandering kan vervolgens een nieuwe samenleving ontstaan – een samenleving waarin de structuren en instituties de nobele idealen en principes van het nationaalsocialisme weerspiegelen. Zonder deze individuele transformatie kan er geen sprake zijn van een nationaalsocialistische revolutie, en dus ook niet van een nationaalsocialistische samenleving.

Het tweede principe van het nationaalsocialisme is een diep respect voor de natuur. Ras – en daarmee volksgemeenschappen die door bloedbanden verbonden zijn – wordt gezien als een fundamentele uitdrukking van de natuur. Daarom wordt een etnische of organische samenleving beschouwd als de meest natuurlijke en gezonde omgeving voor individuen om in te leven. Zo'n samenleving belichaamt de georganiseerde wil van een volk en weerspiegelt hun unieke biologische imperatief en bestemming. Deze samenleving streeft naar harmonie met de natuur door een balans te vinden tussen bloed en bodem – tussen volk en vaderland – terwijl ze tegelijkertijd verovering en exploratie omarmt.

Het derde principe stelt dat een organische samenleving het startpunt moet zijn voor een voortdurende zoektocht om het werk van de natuur voort te zetten. Dit houdt in dat men streeft naar de vooruitgang van de menselijke evolutie, met als doel het creëren van een nieuw ras van hogere mensen en de verwezenlijking van een nieuw gouden tijdperk.

Het vierde principe benadrukt dat deze zoektocht naar verdere evolutie afhankelijk is van het begrijpen, belichamen en uitdrukken van wat supreem idealistisch of numineus is. Dit verwijst naar alles wat prachtig, excellent, inspirerend en goddelijk is. Alleen door ons te laten inspireren door deze verheven idealen – en door ze in ons persoonlijke en collectieve leven te verwezenlijken – kunnen we onszelf en onze samenleving aansporen om te veranderen, te verkennen en de diepere betekenis van ons bestaan te vervullen.

I – VIII Lotsbestemming

Als Ariërs moeten we opnieuw contact maken met ons unieke biologische imperatief – ons specifieke ethos en onze bestemming. Dit moet onze inspiratie en leidraad in het leven zijn, niet de jacht op onnatuurlijke en decadente ideeën zoals "persoonlijk geluk" en zeker niet de drang naar materieel comfort of persoonlijke rijkdom. Voor een volk of ras is een bestemming essentieel om te overleven en te floreren. Een volk moet zichzelf waarderen, trots zijn op zijn prestaties en een sterk besef hebben van zijn raciale identiteit en bestemming. Zonder deze waarden raakt een volk verzwakt, ziek en dreigt het ten onder te gaan.

Een van de centrale doelen van het nationaalsocialisme is daarom om ons opnieuw een gevoel van raciale identiteit te geven en ons te verbinden met onze unieke beschavingsbestemming. Alleen zo kunnen we als ras overleven, bloeien en de organische samenleving creëren die nodig is voor onze verdere evolutie.

De grootste vijand van het nobele, evolutionaire idealisme van het nationaalsocialisme is de egoïstische aard van een zwak individueel karakter. De vijand van de evolutionaire, organische en numineuze samenleving die het nationaalsocialisme nastreeft, is de zieke samenleving van vandaag. Dit is een wereld waarin persoonlijke eer is vergeten, uitmuntendheid is verlaten en waarin onnatuurlijke en destructieve ideeën zoals raciale gelijkheid, pacifisme, decadente zelfzucht, oppervlakkig geluk en minachting voor zelfdiscipline worden gekoesterd.

II

Volk en vaderland

II – I Onze relatie met de natuur

In onze moderne wereld, gedomineerd door technologie, materialisme en een consumptiemaatschappij, is het individu grotendeels de verbinding kwijtgeraakt – of vergeten – die bestaat tussen zichzelf, de natuur en het universum daarbuiten. Deze band is er altijd geweest omdat wij, als levende organismen, onlosmakelijk verbonden zijn met een organisch verleden. Ons voortbestaan en onze gezondheid hangen rechtstreeks af van de natuur. Het idee dat wij, als mensen, op de een of andere manier losstaan van of superieur zijn aan de natuur, is een misvatting van de moderne tijd. Wij maken deel uit van de natuur, net zoals bomen of wilde dieren. Ons leven is een directe uitdrukking van deze onlosmakelijke band met de creatieve, vitale processen van de natuur.

Er zijn recente pogingen geweest om deze levende verbinding tussen ons, de natuur en ons bestaan te herstellen. Deze initiatieven, vaak gericht op milieubewustzijn en ecologie, concentreren zich meestal op het individu in isolatie. Ze pleiten vaak voor persoonlijke "levensstijlen" die "in harmonie met de natuur" zouden zijn, in de hoop zo bij te dragen aan het behoud van de natuur en haar bescherming tegen menselijke uitbuiting. Sommige van deze benaderingen gaan verder en stellen alternatieve vormen van menselijke samenlevingen voor om soortgelijke doelen te bereiken.

Hoewel goedbedoeld, rusten deze inspanningen op een fundamenteel misverstand van onze relatie met de natuur. Ze negeren hoe wij zijn geworden wie we zijn – hoe en waarom wij geëvolueerd zijn. Wat over het hoofd wordt gezien, is dat wij nog steeds onderworpen zijn aan de wetten en processen van de natuur. Wij bestaan omdat wij geëvolueerd zijn uit en binnen de natuur, voortgedreven door het biologische imperatief en de organische bestemming van onze voorouders.

Om deze band volledig te begrijpen, moeten we inzicht krijgen in onze eigen biologische imperatief – onze bestemming als levende organismen. Deze bestemming onthult niet alleen onze verbinding met de natuur, maar biedt ook een antwoord op een diepere vraag: wat is de betekenis van ons leven? Wat is ons doel op deze planeet die we aarde noemen?

Alle levende wezens op deze planeet – alle organismen – zijn onderworpen aan de wetten van de natuur en aan het biologische imperatief dat inherent is aan het leven zelf. Alle organismen worden geboren met het potentieel om te groeien. Ze streven, zolang ze gezond zijn, naar reproductie en voortplanting. En uiteindelijk moeten ze, als individuele organismen, sterven. Daarnaast hebben organismen het vermogen zich aan te passen – te evolueren – aan de omstandigheden waarin ze verkeren. Voor de meeste soorten is deze aanpassing echter pas merkbaar of significant na vele generaties.

Het biologische lot van een levend organisme wordt bepaald door zijn type – door zijn soort – en is een resultaat van evolutie. Elke biologische soort is uniek omdat ze gedurende een lange periode is geëvolueerd en zich heeft aangepast om specifieke eigenschappen en vaardigheden te ontwikkelen. Deze kenmerken vormen de "natuur" van dat organisme en zijn onlosmakelijk verbonden met zijn evolutionaire geschiedenis en die van zijn voorouders.

Een bij heeft zich bijvoorbeeld ontwikkeld om vleugels te hebben en te vliegen, terwijl een spin zich beperkt tot wat zij met haar poten kan bereiken. Hoewel beide tot het type "insecten" behoren, zijn ze verschillende soorten met unieke eigenschappen en gedragingen. Een spin heeft de natuur van een spin, terwijl een bij de natuur van een bij heeft. Spinnen bouwen ingewikkelde webben om voedsel te vangen, terwijl bijen vliegen om nectar te verzamelen. Op dezelfde manier zijn wij, als mensen, wie we zijn vanwege onze voorouders en ons volk of ras. Onze menselijke soort heeft zich over enorme tijdsperioden geëvolueerd tot afzonderlijke rassen of volkeren, elk met een eigen unieke natuur en biologische bestemming – het biologische imperatief.

In tegenstelling tot wat velen tegenwoordig geloven, zijn deze verschillende rassen van fundamenteel belang omdat zij de manier zijn waarop de natuur zich via ons manifesteert. Ze weerspiegelen onze band met de natuur en geven uitdrukking aan onze identiteit, onze aard en onze organische bestemming. In essentie is ras een manifestatie van de wetten van de natuur – een uitdrukking van hoe evolutie werkt. Het toont de voortdurende werking van de natuur, die diversiteit en variatie creëert.

Hoewel fysieke en mentale verschillen tussen rassen vaak worden benadrukt, zijn deze van secundair belang. Wat essentieel is, is dat ons volk onze verbinding is met de natuur en daarmee met het universum. Zoals wij als individuen de natuur manifesteren, is ons volk een supra-persoonlijk organisme dat de natuur tot uiting brengt. Het volk bestaat niet alleen in het heden, maar leeft voort door de generaties – duizenden jaren vóór ons, en, mits we het gezond en levendig houden, duizenden jaren na ons. Het biologische imperatief van een volk is eenvoudig: leven, zich uitbreiden en verder evolueren. Wat we in de moderne tijd echter verloren hebben, is het begrip en de waardering van dit supra-persoonlijke organisme dat ons volk is. Het volk geeft het individu zijn organische bestemming, net zoals het volk zelf de essentie vormt van het leven van dat individu.

Wat velen tegenwoordig als "de betekenis van het leven" beschouwen – persoonlijk geluk, plezier, materieel comfort – is een illusie. Deze kunstmatige doelen zijn leeg en missen elke organische bestemming. De werkelijke betekenis van het leven ligt in de organische bestemming die een individu ontvangt door deel uit te maken van zijn volk. Het ware doel en de betekenis van het leven liggen in het bijdragen aan het welzijn, de vooruitgang en de gezondheid van je eigen volk. Dit betekent dat een individu de organische bestemming van zijn volk ondersteunt en helpt verwezenlijken. Een persoon wordt geboren met dit doel ingebed in zijn wezen, en als hij nalaat dit te vervullen, mist zijn leven ultieme betekenis en doel. Zo'n leven wordt verspild, en de bestemming die in hen besloten ligt door hun geboorte en verbinding met hun volk blijft onvoltooid.

Historisch gezien hebben individuen bijgedragen aan deze bestemming door binnen hun eigen volk te trouwen en kinderen te krijgen. Deze nakomelingen belichamen het potentieel van het volk – een middel om de bestemming van dat volk te realiseren. Bestemming is essentieel voor een individu; het is levensbepalend, inspirerend en geeft betekenis. Het bevordert gezondheid, balans en innerlijke kracht. In tegenstelling tot de oppervlakkige en materialistische illusies van "betekenis" die tegenwoordig overheersen, zoals rijkdom en egoïstisch genot, is ware bestemming diepgaand, vitaal en rijk aan inhoud. Moderne samenlevingen, die gebouwd zijn op deze oppervlakkige illusies, zijn echter leeg en zonder leven.

Een tragische realiteit is dat individuen van gemengde raciale afkomst – zogenaamde halfbloeden of bastaaden – vaak hun bestemming verliezen omdat ze de verbinding missen die hen verbindt

met de natuur: hun unieke identiteit en doel. Zij ervaren een verwarring van identiteit en een gebrek aan richting. Dit is een direct gevolg van de keuzes van hun ouders, die handelden tegen de wetten van de natuur. In plaats van binnen hun eigen volk voort te planten en zo bij te dragen aan hun eigen bestemming en die van de natuur, hebben deze ouders de bestemming van hun volk verzwakt. Net zoals degenen die de natuur vernietigen voor commerciële winst tegen de natuurlijke balans handelen, hebben degenen die rasvermenging aanmoedigen of praktiseren de natuur en haar diversiteit geschaad.

Raciaal gemengde individuen voelen zich vaak “ontworteld.” Hun enige manier om iets van de schade die hun ouders de natuur hebben berokkend te herstellen, is door zich in te zetten voor de bestemming van een van de rassen waartoe ze behoren. Ze kunnen ervoor kiezen om de identiteit, het voortbestaan en de expansie van dat ras te ondersteunen. Als zij echter falen in dit streven, verspillen zij hun leven, omdat zij op geen betekenisvolle manier voortleven na hun eigen dood.

II – II Het leven na de dood en de illusie van het eigene

Het idee dat we als individuen volledig autonoom zijn, is een illusie. Even illusoir is het geloof dat we een onbeperkte “vrijheid” hebben om ons eigen lot te bepalen. De werkelijkheid is dat we onlosmakelijk deel uitmaken van, en afhankelijk zijn van, zowel ons volk als de natuur. De enige werkelijke vrijheid die we hebben binnen dit grotere organisme – ons volk – is de keuze om wel of niet bij te dragen aan zijn evolutie. Wanneer we dit gezamenlijke lot ondersteunen, geven we betekenis aan ons eigen leven en dragen we bij aan onze eigen evolutie naar een hoger doel.

Onze individualiteit en ons bewustzijn zijn evolutionaire aanpassingen die ons in staat hebben gesteld om samen te werken aan nobele doelen. Deze samenwerking heeft geleid tot het ontstaan van beschavingen – complexere, meer verfijnde manieren van samenleven. Individualiteit, in zijn kern, is een middel om ons volk te dienen. Het is door individuen die hun persoonlijke belangen opofferen voor het welzijn van hun gemeenschap dat samenlevingen en beschavingen ontstaan en bloeien. Deze vooruitgang is mogelijk zolang idealisme en nobelheid centraal staan in het leven van individuen.

Historisch gezien waren samenlevingen en beschavingen altijd verbonden aan een specifiek volk. Ze waren een uitdrukking van dat volk in een bepaalde tijd en plaats, en weerspiegelden het lot en de unieke aard van dat volk. Zo’n samenleving was een middel om een hoger, meer geëvolueerd levenswijze te realiseren en vooruitgang te boeken binnen de natuurlijke en kosmische orde.

De kern van ons leven ligt in een bewustzijn dat verder gaat dan onszelf: een volk-bewustzijn. Dit bewustzijn overstijgt de beperkte tijdsspanne van ons individuele bestaan en verbindt ons met iets groters. Helaas verdwijnt dit volk-bewustzijn steeds meer in de kunstmatige, zielloze samenlevingen van vandaag. In het verleden was dit bewustzijn vaak instinctief – het resultaat van een diep besef van onze gemeenschappelijke identiteit en erfgoed. Dit volk-bewustzijn geeft ons leven betekenis en kan de illusie van ons afzonderlijke zelf doorbreken.

Volk-bewustzijn is het besef dat we verbonden zijn met de natuur via ons volk. Het omvat een instinctieve of bewuste erkenning van ons gedeelde erfgoed en onze gemeenschappelijke bestemming. Het herinnert ons eraan dat ons volk al duizenden jaren vóór ons bestond en, mits gezond en sterk gehouden, nog duizenden jaren na ons kan voortbestaan. Het maakt duidelijk dat wij, als individuen, slechts tijdelijke manifestaties zijn van ons volk in een specifieke tijd en plaats.

Maar volk-bewustzijn is slechts één laag van wie wij zijn. Daarbovenuit stijgt een groter bewustzijn – dat van de natuur zelf, en van het universum waarvan de natuur een uitdrukking is. Elk volk is een manifestatie van de natuur, belichaamd in menselijke vorm. En de natuur zelf is een belichaming van het universum, geopenbaard in biologische of organische processen op deze aarde.

Het leven is de poging van het universum om zichzelf te laten evolueren. Het is een manifestatie van de kosmische orde, een dynamische kracht die voortdurend streeft naar groei en transformatie. Wanneer we bewust de relatie tussen het universum, de natuur, ons volk en ons individu begrijpen, krijgen we een diep inzicht in het leven zelf. Dit supra-persoonlijke begrip biedt niet alleen betekenis aan ons individuele bestaan, maar onthult ook de werkelijke betekenis van

het leven: onze verbinding met iets dat groter is dan onszelf. Het laat ons beseffen wat er voorbij ons individuele leven ligt, wanneer onze fysieke aanwezigheid ophoudt te bestaan.

Voorbij ons bestaan ligt een geheel universum van verbindingen en bestemmingen – een levend, organisch netwerk vol diverse organismen. Dit netwerk strekt zich uit van het universum zelf tot planetaire organismen zoals de natuur hier op aarde, met haar complexe samenstelling van evoluerende rassen en individuen. Ons doel als bewuste wezens is om dit kosmische netwerk te ontdekken, te begrijpen en te ondersteunen in zijn bestaan, manifestaties en evolutie. Door dit te doen, dragen wij bij aan de voortgang van het leven en aan onze eigen ontwikkeling. Het ondersteunen van de organische lotsbestemmingen van de verschillende organismen – en in het bijzonder die van ons eigen volk – betekent een verdere stap in onze evolutie. Het stelt ons in staat om voorbij te gaan aan ons tijdelijke, individuele bestaan en zo de essentie van ons leven als bewuste wezens te vervullen.

Ons streven is niets minder dan een zoektocht naar een goddelijke staat – een actieve deelname aan het grote drama van kosmische evolutie. Het is onze taak om de natuur en het universum zelf te ondersteunen. Wanneer we deze organische bestemmingen dienen, worden we onderdeel van deze bestemmingen: we belichamen de toekomst, zowel van ons volk als van de natuur. Op deze manier leven we voort na onze fysieke dood, niet als afzonderlijke individuen, maar als een wezenlijk onderdeel van deze grotere, eeuwige processen. Dit voortbestaan is echter niet automatisch, niet gegarandeerd. Het moet worden bereikt door bewuste inspanning, door de kracht van de individuele wil en door ons toe te wijden aan het ondersteunen van deze grotere lotsbestemmingen. Zonder dit blijft de belofte van het leven onbenut.

Na onze dood is er geen “hemel,” geen “hel,” geen “nirvana” of ander mythisch paradijs waar ons individuele zelf blijft voortbestaan. Er is ook geen wedergeboorte als een ander individu. Dit zijn illusies, voortkomend uit de misvatting van een onafhankelijk zelf. Wat wél mogelijk is, is een transformatie naar een supra-persoonlijk bewustzijn – een evolutie naar een nieuw type wezen dat deel uitmaakt van, en leeft in, de grotere organismen die ons volk, de natuur en het universum omvatten. Deze entiteiten zijn manifestaties van dezelfde levenskracht, verschillende uitdrukkingen van één en dezelfde essentie.

Er is geen scheiding tussen deze essentie en het universum; geen muren tussen werelden, geen lineaire stroom van tijd zoals wij die kennen. Door het overstijgen van onze individuele beperkingen, via onze daden en door onze steun aan de organische bestemming, kunnen we een transcendent bestaan bereiken. In dit bestaan worden we als onsterfelijke goden, één met het universum en zijn leven. Het universum zelf wordt ons thuis, en we kunnen vrij door tijd en ruimte reizen, niet als afzonderlijke lichamen, maar als een manifestatie van de essentie die buiten tijd en ruimte bestaat.

Dit begrip biedt een diep inzicht, een ontzagwekkende visie op wat mogelijk is. Het is echter een inzicht dat veel mensen in deze tijd niet kunnen bevatten of waarderen. Het botst met de illusies, dogma’s en het materialisme die de moderne samenleving domineren. Toch is het een inzicht dat de komende duizend jaar zal bepalen, en dat de basis kan leggen voor een meer geëvolueerde mensheid.

II – III Volk en vaderland: het creëren van een organische volkssamenleving

Het lot van een volk kan tot uiting komen in de vorming van een vaderland: een etnische of volksgemeenschap die haar thuis heeft in een specifiek gebied. Om de natuur te ondersteunen en verdere evolutie mogelijk te maken, is het noodzakelijk om wereldwijd volkssamenlevingen te creëren. Deze samenlevingen moeten elk uniek volk of ras, voortgekomen uit de natuur, behouden en ondersteunen. Het nalaten hiervan betekent de natuur ondermijnen en vernietigen wat zij heeft geprobeerd te scheppen – een daad van arrogante schade aan de natuur zelf. Alleen volkssamenlevingen – etnische samenlevingen, staten of naties – zijn levende, organische samenlevingen. Alleen deze gezonde, levende gemeenschappen kunnen de natuur ondersteunen en de evolutie van de mensheid bevorderen. Andere soorten samenlevingen, hoe goedbedoeld ook, staan haaks op de natuur en remmen de evolutie. Ze brengen schade toe aan de natuur, mogelijk op onherstelbare wijze.

Voor een volk om te overleven, te bloeien en te evolueren – en zo de natuur te ondersteunen – is een thuisland essentieel. Het volk moet een harmonieuze balans met de natuur vinden, geworteld in een duidelijk begrip van zijn eigen identiteit en unieke bestemming. Dit vereist trots en een gevoel van perspectief, evenals waardering voor zijn tradities, erfgoed en cultuur. Het voortbestaan van het volk vereist ook het behoud van een zuivere bloedlijn, door binnen het eigen ras te huwen en voort te planten. Fysieke gezondheid is cruciaal, zowel voor de individuen als voor de gemeenschap als geheel. Dit betekent dat de leden van het volk gevoed moeten worden met gezond voedsel en dat het land waarop zij leven zorgvuldig onderhouden moet worden. De gezondheid van het volk is immers afhankelijk van het welzijn van het land. Zo ontstaat een bewustzijn van *Bloed en Grond*, van *Volk en Vaderland*.

Bovendien moet een volk zich bewust zijn van, of werken aan het ontwikkelen van, een begrip van zijn unieke bestemming. In het verleden werd dit lot vaak uitgedrukt door mythen en legendes, waarin goden of andere deïteiten een rol speelden. Tegenwoordig zijn dergelijke mythen niet langer noodzakelijk. We beschikken nu over de capaciteit om het lot van ons volk bewust te begrijpen, gebaseerd op het unieke ethos en karakter dat elk volk kenmerkt.

Een levende samenleving heeft een supra-persoonlijk doel: het verwezenlijken van de bestemming van haar volk. Dit doel geeft de individuen binnen die samenleving eveneens een supra-persoonlijke roeping. In wezen is een volkssamenleving de belichaming van de georganiseerde wil van het volk. Het is een geordende gemeenschap, bestaande uit zelfgedisciplineerde individuen die bereid zijn samen te werken voor een groter collectief goed. Zij begrijpen dat zo'n samenleving niet alleen henzelf gezonder en sterker maakt, maar hen ook in staat stelt het ultieme doel van hun leven te bereiken.

In een dergelijke samenleving kunnen zowel het individu als het volk evolueren, en kan er zelfs een nieuw, hoger type mens ontstaan. De waarden van zo’n organische samenleving zijn geworteld in idealisme en nobelheid – een streven naar persoonlijke en supra-persoonlijke excellentie, gedreven door het stellen van hoge normen en het koesteren van grootse doelen.

Daartegenover staan de moderne, niet-organische samenlevingen die voornamelijk gericht zijn op het bevredigen van de egoïstische, materiële verlangens van individuele burgers. Deze

samenlevingen bieden geen supra-persoonlijk doel dat mensen inspireert of verheft. Ze ontberen een verenigd streven, afgezien van vage en illusoire abstracties zoals "geluk" en "veiligheid." Het gevolg hiervan is dat dergelijke samenlevingen gedesorganiseerd zijn, een de-evolutionaire werking hebben en niet bijzonder effectief functioneren.

We bevinden ons nu op een punt in onze evolutie waarin we het vermogen hebben ontwikkeld om de natuur te ondersteunen, maar ook de arrogantie en egocentriciteit om haar ernstig te schaden. Het concept van een etnische, organische of volkssamenleving, geworteld in *Volk en Vaderland*, is een essentiële stap richting het bevorderen van de natuur en het ondersteunen van onze eigen evolutie, zowel als soort als individuen. Daarentegen vormt elke vorm van multi-etnische of multi-raciale samenleving een bedreiging voor de natuur, door haar subtiele en ingewikkelde processen te ondermijnen.

Het opbouwen van een organische samenleving vraagt om handelen met inzicht, discipline en een bewuste triomf van de wil. Het vereist dat we onze verbondenheid met de natuur erkennen of herstellen, een verbondenheid die zichtbaar wordt in ons ras en ons erfgoed. We kunnen ervoor kiezen deze verbinding te koesteren en daarmee de natuur en onze toekomst te ondersteunen, of we kunnen haar negeren uit egoïsme en arrogantie, met als gevolg dat we niet alleen de natuur maar ook het voortbestaan van onze soort op deze planeet ernstig beschadigen.

Een van de meest omstreden waarheden van onze tijd is dat het nationaalsocialisme van Adolf Hitler een moderne en bewuste uitdrukking was van het idee van *Volk en Vaderland*. Hitler zag zichzelf als een belichaming van het lot van het Arische volk en beschouwde zijn missie als een poging om deze wijsheid te openbaren en de verbinding tussen de mensheid en de natuur te herstellen. Zijn visie was gericht op het ondersteunen van de natuur en het bevorderen van menselijke evolutie.

De nobele volksgemeenschap die hij probeerde op te bouwen in Duitsland was bedoeld als een praktische weg naar een nieuw Gouden Tijdperk hier op aarde. Het feit dat zijn werk onvoltooid bleef en meedogenloos werd vernietigd door zijn tegenstanders, en dat zowel hij als het nationaalsocialisme het doelwit zijn geworden van de meest haatdragende propaganda en intense verdraaiingen in de geschiedenis, spreekt boekdelen over de krachten en invloeden die vandaag de dag onze wereld beheersen.

III

Voorbij het egoïsme van het verleden

een revolutionair nationaalsocialistisch manifest

III – I Een revolutionair manifest

Dit manifest is revolutionair omdat het helder uiteenzet wat individuen moeten accepteren om een werkelijk nobele en evolutionaire samenleving te creëren. Deze samenleving is in essentie gebaseerd op de idealen van het nationaalsocialisme: eer, loyaliteit en plicht. Deze idealen worden niet alleen de leidende principes van het persoonlijke leven, maar ook de fundamenten van alle openbare instellingen en de overheid zelf.

Wat men moet accepteren, is dat bepaalde aspecten van het huidige leven schadelijk zijn voor onze evolutie en de creatie van een hoger, nobeler levenspatroon. Veel van deze obstakels vloeien voort uit ons eigen egoïsme en onze verlangens naar materiële bezittingen, comfort en rijkdom. Als we hogere, meer verfijnde en beschaafde wezens willen worden—en als we een geavanceerdere samenleving en beschaving willen opbouwen—moeten we deze verlangens overwinnen en achter ons laten. Dit vraagt om moed en inzet, hoe moeilijk en radicaal het ook lijkt.

Het belangrijkste is dat we accepteren wat noodzakelijk is: ons eigen leven veranderen door een persoonlijke triomf van de wil en streven naar een betere en nobelere samenleving voor ons volk.

Het scheppen van zo'n samenleving vraagt om idealisme en wilskracht. Het is een revolutionaire inspanning, die niet alleen een praktische omwenteling in de samenleving vereist, maar ook een verandering in de houding en mentaliteit van mensen. Een dergelijke samenleving kan niet tot stand komen door compromissen of door toe te geven aan egoïsme, materialisme of burgerlijke respectabiliteit.

Binnen het nationaalsocialisme zijn de staat, de economie en de samenleving slechts instrumenten—middelen om een hoger geëvolueerd individu en volk te vormen. Praktische uitdagingen en tegenslagen zijn slechts obstakels die overwonnen moeten worden door de gedurfde, revolutionaire toepassing van idealisme.

Dit manifest schetst de kernprincipes—de essentie—van wat noodzakelijk is. Het dient als leidraad voor revolutionaire actie en als inspiratie voor de verdere ontwikkeling van de nationaalsocialistische filosofie.

Zoals Adolf Hitler schreef in *Mein Kampf*:

“Wij moeten scherp onderscheiden tussen de staat, die slechts een vat is, en het ras, dat de inhoud vormt. Dit vat heeft alleen maar betekenis, wanneer het bij machte is, om de inhoud te bewaren en te beschermen; anders is het ten enenmale waardeloos.”
(*Mein Kampf*, Deel I, Hoofdstuk 11: "Volk en Ras")

" **De staat is slechts een middel tot het doel. Zijn doel is gelegen in de handhaving en veredeling van een gemeenschap van levende wezens, die lichamelijk en geestelijk overeenkomst vertonen. Deze handhaving bedoelt in de eerste plaats de raszuiverheid te bewaren, en maakt daardoor de vrije ontwikkeling van alle, in dit ras aanwezige, krachten mogelijk.**"
(*Mein Kampf*, Deel II, Hoofdstuk 2: "De Staat").

" **Hieruit volgt dus, dat het hoogste doel van de volkse staat gelegen is in het behoud van die oer elementen van het ras, welke cultuur scheppend werken, en zodoende de schoonheid en waardigheid voor een hogere ontwikkelingstrap der mensheid weten te scheppen.”**
(*Mein Kampf*, Deel I, Hoofdstuk 11: "Volk en Ras")

Het hoogste doel van de etnische staat is daarom om die raciale elementen te beschermen en te behouden die, door hun werk op cultureel gebied, de schoonheid en waardigheid scheppen die kenmerkend zijn voor een hoger mensdom. Als Ariërs kunnen wij de staat alleen beschouwen als het levende organisme van een volk, een organisme dat niet slechts het bestaan van een volk in stand houdt, maar zodanig functioneert dat het zijn volk leidt naar een positie van ultieme vrijheid door de progressieve ontwikkeling van de intellectuele en culturele vermogens. Uit een dood mechanisme dat beweert een doel op zich te zijn [onze huidige staat], zal een levend organisme ontstaan dat slechts één doel dient: een doel dat behoort tot een hogere orde van bestaan...

De raciale wereldbeschouwing is in diepe overeenstemming met de wil van de natuur—omdat het het vrije spel herstelt van de krachten die het ras via stadia van wederzijdse ontwikkeling leiden naar een hoger type, totdat uiteindelijk het beste deel van de mensheid de aarde zal bezitten en vrij zal zijn om te werken in elk domein, overal ter wereld, en zelfs op plaatsen ver voorbij deze aarde.

Verdere schreef hij nog in Mein Kampf:

"**De instinctieve drang om het eigen volk te behouden is de primaire oorzaak van het ontstaan van menselijke gemeenschappen**."
(*Mein Kampf*, Deel I, Hoofdstuk 12: "De Volkeren en de Staat")

De staat is daarom een raciaal organisme en geen economische organisatie. Het verschil tussen deze twee is zo groot dat het voor hedendaagse politici onbegrijpelijk is. Daarom geloven zij graag dat de staat als een economische structuur kan worden vormgegeven, terwijl de waarheid is dat de staat altijd het resultaat is van de kwaliteiten die deel uitmaken van de wil om het volk en het ras te behouden. Deze kwaliteiten bestaan altijd en werken via de heroïsche deugden, en hebben niets te maken met commercieel egoïsme; want het behoud van het volk veronderstelt altijd dat het individu bereid is zichzelf op te offeren. Dit is de betekenis van de woorden van de dichter Friedrich Schiller in zijn gedicht “Die Glocke”:

**‘Und setzet ihr nicht das Leben ein,
Nie wird euch das Leben gewonnen sein.’**

[‘En zet je je leven niet in,
Dan zal je het leven nooit winnen.’]

Het offer van het individuele bestaan is noodzakelijk om het behoud van het ras te waarborgen. Daarom is de belangrijkste voorwaarde voor het vestigen en handhaven van een staat een bepaald gevoel van solidariteit, geworteld in een gemeenschappelijke identiteit van karakter en ras, en een vastberaden bereidheid om deze tegen elke prijs te verdedigen.”

Verdere leestips
Uit "The Meaning of Life: Race and Nature" door David Myatt

1. Het belang van idealisme bij het creëren van nobele samenlevingen en beschavingen wordt uitgelegd in hoofdstuk 11 van deel I van *Mein Kampf*. Zie ook *The Nobility of National-Socialism* en *National-Socialism: Principles and Ideals*.
2. De idealen van eer, loyaliteit en plicht binnen het nationaalsocialisme worden uiteengezet in *Honour, Loyalty and Duty: An Introduction to National-Socialism*. Zie ook *Vision of a Future Age - National-Socialism and the Importance of Honour*.
3. De spirituele diepgang van het nationaalsocialisme—en het nastreven van verheven doelen zoals de creatie van een Galactisch Keizerrijk—wordt behandeld in *The Numinosity of National-Socialism*.
4. Het organische, volksgebonden karakter van een nationaalsocialistische samenleving wordt besproken in *The Organic Nature of National-Socialism*. Zie ook 'The Thousand Year Reich' in *The Enlightenment of National-Socialism*, en *Folk and Fatherland: The Meaning of Life*.
5. Het belang van ras als uitdrukking van de evolutie van de natuur wordt uitgelegd in 'The Philosophical Foundations of National-Socialism' in *The Numinosity of National-Socialism*.
6. Het belang van persoonlijkheid binnen het nationaalsocialisme wordt besproken in hoofdstuk 4 van deel II van *Mein Kampf*.
7. Het belang van individuele wil wordt behandeld in 'Morality, National-Socialism and the Triumph of Individual Will' in *Future Reich*.

1. Zie (1) 'The Harmony of National-Socialism' in *The Numinosity of National-Socialism*; (2) 'Vision of a Future Golden Age' in *Vision of a Future Golden Age: National-Socialism and the Importance of Honour*; (3) 'Technology and National-Socialism' in *Future Reich: National-Socialism, Order and the Triumph of Individual Will*; (4) 'The Structure of a Future Reich' in *Future Reich*. Ook interessant zijn *The Religion of National-Socialism* en *The Divine Revelation of Adolf Hitler*.

2. De organische aard van een nationaalsocialistische samenleving wordt hieronder beschreven. Zie ook: (1) 'The Thousand Year Reich' in *The Enlightenment of National-Socialism*; en (2) 'Modern Crime - A National-Socialist Perspective' in *Hitler Rising - Hitlerian Essays in Defiance of Tyranny*.

3. Zie *What is Our Life For? A National-Socialist Answer*. Zie ook *The Nobility of National-Socialism*.

4. De basisstructuur van een nationaalsocialistisch rijk wordt uitgelegd in: (1) 'The Thousand Year Reich' in *The Enlightenment of National-Socialism*; (2) 'The Galactic Empire and the Triumph of National-Socialism' in *The Numinosity of National-Socialism*; (3) 'National-Socialism and the Fight Against Decadence' in *National-Socialism, Morality and Justice*.

5. Zie *Vision of a Future Golden Age - National-Socialism and the Importance of Honour*; zie ook hoofdstuk V van *Future Reich*, en *Honour, Loyalty and Duty - An Introduction to National-Socialism*.

6. Zie hoofdstuk V van *Future Reich*.

7. Zie 'The Harmony of National-Socialism' in *The Numinosity of National-Socialism*. Zie ook 'Technology and National-Socialism' in *Future Reich*.

8. Wat inspirerend en numineus voor ons is, betreft het ideaal van de creatie van een Galactisch rijk door de verkenning en verovering van de ruimte.